

[Aksel Møller.]

myndigelse, er fastlagt nogenlunde klart i selve Loven, og derfor talte jeg i Gaar om Nødvendigheden af at søge tilbage til den Opremsning i selve Lovteksten, som Loven af 1937 indeholdt af de Formaal, som Bemyndigelserne kunde anvendes til.

Den højtærede Minister var derimod mindre tilfreds med Tanken om, at der skulde være Adgang til Akterne for den enkelte Borger, hvem Sagen berørte, mindre tilfreds med, at det skulde staa i denne Lov, og anbefalede, at det skulde staa i en særlig Lov. Det forekommer mig imidlertid, at Grunden til at rejse Spørgsmaalet i denne Forbindelse er ligetil, nemlig den, at der ude omkring i Erhvervslivet er opstaaet en stedse stigende Følelse af, at der sker Uret i disse Sager. Det er nemlig det ømtaalige ved det Omraade, den højtærede Minister her administrerer, at den ene kan ikke forstaa, at den anden har faaet tildelt en eller anden Vare eller et eller andet Forbrugsgode, men er paa Forhaand tilbøjelig til at mene sig akkurat ligesaa berettiget til at komme i Betragtning og faar ingen Steder nogen som helst Forklaring paa, hvorfor hans Tilfælde ikke berettiger dertil i samme Udstrækning som dens, med hvem han sammenligner sig. Det er paa Grund af denne Ødelæggelse af Retsfølelsen, at man kræver, at der i denne Lov og paa dette Omraade gives den enkelte Borger Adgang til, at han kan konstatere, hvilke Akter der ligger i hans Sag, hvilke Udtalelser der er faldet om hans Sag, saaledes at han derigennem kan faa Forstaaelsen af, at naar et Afslag kommer, eller naar en Afgørelse bliver truffet i den og den Form, hvorfor Afgørelsen er, som den er.

Nu siger den højtærede Minister vedrørende det, der for mig er det mest afgørende af de Punkter, jeg har nævnt, nemlig Overgangen til i højere Grad at lade Lovgivningsmagten komme til at indtage en Plads i Udformningen af de Retsregler, hvorefter en lang Række konkrete Indgreb skal ske, at jeg jo med Rette har understreget en Del Usikkerhedsmomenter, men at jeg netop, naar disse Usikkerhedsmomenter maatte erkendes at være til Stede, burde have valgt det Standpunkt at gaa ind for en Forlængelse af Loven som foreslaaet. Deroverfor vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at de Usikkerhedsmomenter, jeg anførte, var Momenter, som, hvad den højtærede Minister maaske vil have lagt Mærke til, er aktuelle lige i dette Øjeblik, da Lovforslaget er til Forhandling

her i Tinget. Vi havde just den dramatiske Understregning af dette i Gaar, da den højtærede Minister maatte forlade Tinget og Forhandlingerne afbrydes af Hensyn til den fortsatte Forhandling vedrørende det engelske Forhold. Vi har liggende Problemet med Marshall-Planen. Vi har endnu ikke set, om det Prisfald, der finder Sted i U. S. A., er en kortvarig Bevægelse skabt af en Udvikling, der af sig selv gaar i Staa. Det vil sige, at jeg benyttede disse Usikkerhedsmomenter til at pege paa, at Rigsdagen ikke skulde lade dette Lovforslag gaa fra sig, før vi var lige foran den gældende Lovs Udløbstid, fordi vi formentlig da kunde have nogle af disse Usikkerhedsmomenter bragt til Klaring. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der gjorde nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal, og som udtrykte sig saaledes, at jeg opfattede det, som om vi er enige i denne Sag.

Jeg maa protestere imod den Opfattelse, den højtærede Minister har faaet af min Tale med Hensyn til Lovgivningens Deltagelse i dette Arbejde. Ministeren sagde, at et permanent Rigsdagsudvalg maatte arbejde Døgnet rundt. Det forstaaer jeg ikke. Naar Vareforsyningsdirektoratet kun har Telefontid mellem 11 og 15, kan jeg ikke se, hvorfor Rigsdagsudvalget nødvendigvis skulde sidde permanent for at tage Stilling til det ene Spørgsmaal, om en Løsning skal gennemføres ved Lov eller ved Bemyndigelse. Jeg har — det synes jeg, jeg maa have Lov til at understrege — allerede den 8. Januar i Debatten om dette Spørgsmaal udtalt — det staaer Spalte 1145 —:

„Men vi vil hævde, at i mangfoldige Forhold, som vi har oplevet gennem Aarene, kunde der i og for sig være valgt den Fremgangsmaade, at man havde søgt almindelig Lovhjemmel fremfor at benytte Bemyndigelsesloven. Jeg kunde f. Eks. mene, at det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Benzinordning uden Vanskeligheder kunde have været forelagt som Lovforslag i dette høje Ting og behandlet som et Lovforslag.“

Og jeg fortsætter med at gøre lignende Bemærkninger om Kødordningen og Brændselsordningen. Det er det Standpunkt, mit Parti indtog under Debatten, og det var det Standpunkt, jeg indtog i Gaar, og det var det, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen for sit Vedkommende indtog. Jeg har ikke tænkt mig, at et Rigsdagsudvalg skulde sætte sig hen og hjælpe den højtærede Handelsminister og Varedirektoratet med den enkelte, konkrete Afgørelse, som skal træffes